

בעזרת

ספר

מלחמות השם

חלק י"ט

חדש אסור מן התורה

מחאה נמרצה

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת
שיצאו לאור בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו - שנת תשנ"ג

בולעטין

מון הרב שלום יהודה גראָס

רב הקהל מן שאיל ר האלמין ורם ביישבה וכולל בית ישיע
במון להוראה בשחיטות והפריקה

בעתה: אמת המצות השלם ור האלקים: גורלו יהודה ועל הלכות ציצית:
שירת ובחי צדק ועל הלכות שריב: חינוך ישראל סבא מרדכי לחינוך
רבינו יובנתי: מרדכי לצמעות: מוחות שלום ועל הל מוחות: מוחות שלום
ההרכב לכשרות: מנחת תורה, ועל חומר איסור: חלב עכו"ם:
ר. סימלאק: נפש ישעי' ועל מאכלות אסורות: חיות: קדושת ישראל ועל
הלכות יורה ודעי'

חדש אסור מן התורה מחאה נמרצה

מיר זענען מוחה בכל צוז והעצמות קעגן פסק דין וואָס
רבנים האָבען אַרױסגעגעבען און האָבען מפרסם געווען אַז
ברוקלין איז אַ רשות הרבים דאָררייחא, וויל אױך וואַרענען אלע מרדען
אױך מענער פון ברוקלין, זאלען חיר נישט אַרױסגיין מיט קײן שום
תכשיט אדער שליסלען פון הרר, וואָס זײ טראַגען דאָס כרדך תכשיט
כמבואר בשוײע אױף סײ שיג סעי' יײח אַז דאָרט זײ עס איז מאַרהאָנען א
הרײד דאָררייחא טאָד מען נישט אַרױסגיין מיט תכשיטין אום שבת. און
זענר עס גײט אַרױס בשוגג איז חײב חטאָת, און כּמוּזר איז חײב סקילה.

קושטא קאי

אלע גדולי ישראל פון פּרעזידיע און אױך פון היינטיגע יודות.
האַלטען אַז ברוקלין איז אַ רהײ, ממילא מען טראַגען אױן שבת
תכשיטין (צורניג).

איז ווער עס לאַזט זיך אײנרעדען זי נייע שיטה אַז ברוקלין איז אַ
רהײד. — טאַרען זײ נישט טראַגען קײן שליסלעך תכשיטין וכּו. נישט
מענער, און נישט מרדען, און עס איז נישט דאָ קײן שום היתר אפילו ווען
מען וויל גײן אױך שוהל דאווענען, ווײל עס איז דאָך אַן איסור סקילה וכּו.
אױך למי שיטתם אַז ברוקלין איז אַ רהײד דאָררייחא וואָס מוזט זײך מיט
דעם מנהג קבוע בײם גאַנצען כּלל ישראל וואָס מען ברענגט קײנער שבת
אױן ביהמײד צום כּרית ורוך אַ גוי, איז לײט זי שיטה החדשה אַז ברוקלין
איז אַ רהײד, האָבען דאָך זי אלע צדיקי הרוד אין רבנים געפּטקט פּאַלטיש
און מכשיל געווען אַח הרבים כּחילול שבת של אַמירה לעכּוּרױם וואָס איז
אסור דאָרט זײ עס איז דאָ אַ רהײד דאָררייחא, און אױך איז ידוע אַז התנא
האַלקי מרן בײך אַרמוײד מסאַטמער זײע האָט אױך געלאַזט ברענגען זי
קײנער צום כּרית אום שבײק.

איז לײט זי נייע שיטה אַז ברוקלין איז אַ רהײד קומט אַרױס אַז רבני ל
האָט געפּטקט חײז פּאַלטיש און האָט מכשיל געווען אַח הרבים 40 זײער
מיט חילול שבת ז, און אױך קומט אַרױס לײט זי נייע שיטה דאַרפּען אַלע
אידען וואָס האָבען געטראַגען צורניג ועוד, מקבל זײן אַ השּוּבה וואָס זײ
האָבן אלע יאַרען מחלל שבת געווען למי שיטתם.

עײב זאָל זײנער וויסן אַז סײַ אַן טענות מוחלט כּדי אײבערפּױזן
דעם עולם צו זײער נייע שיטה, און ברוקלין איז אַ רהײ גמור מן התורה
חײל עס האָט מחיצות הײם ומחיצות כּדי אַרם, (ובספּרי חיקון עירובין
כהלכה האַרבתײ כּזה באַרײכט עײש). — וחדש אסור מן התורה — וזי
דער הײליגער חתײם שרײבט אױן זײן צהאָה אַז חדש איז אסור מן התורה
כּלל עז ובכל מקום.

למען כּבד ה' וכּבד היתרות כּלוו יעזר ה' שגם התחוקים יתנו און
קשבת ויטו שכּם אַחד ללכת כּדרכי אבותינו ורבותינו אשר לאָרם נסע
ולך, ובשכּר זאח יראה ה' בעינינו לכּונן בית חײנו ולהשיב שופּטײנו
כּכּראַשונה וירעצנו כּכתחילה כּכּײא.

הקי שלום ידא גראס
אברקיק האלמין יציו

בכּקשה מכּם להרביק זאח כּבזי כּנסיות ובכּתי מדרשות

בשורה טובה

ב"ה, שבת תשמ"א.

מיר ווילן מפרסם זיין אז אויב מען האט קונה געווען דעם רשות כדת וכהלכה פונים שר העיר כמבואר בכל הפוסקים אזוי צו טוהן צוליב די וואס זענען נישט מודה בעידוב, און אויך צוליב די יעניגע וואס זענען מוחה בעירוב.

אגב ווילן מיר אויך מפרסם זיין אז לויט די ג' עמודי עולם אשר כל בית ישראל נשען עליהם, (שו"ת ובחרת בחיים מהגה"ק ר' שלמה קלוגער ז"ע בסימן קכ"ג, קכ"ו, און מהרש"ם שו"ת שו"מ עיי"ש) נוצט דער אויבענדערמאנטער קנין אויך אויף די מקומות וואס עס געפונען זיך אין איר מענטשן וואס זענען מוחה און ווילן נישט זוכה זיין אין עירוב, (ופסק הנ"ל מוסכם בכל האחרונים וזיל קרי ב"י רב הוא).

עיין שו"ת תשב"ץ הגדול (ח"ב סי' ל"ז) על אנשים כאלו או שהם הדיוטות גמורה הוא או מינות נזרקה בו.

עיין בשו"ת הרא"ש ז"ל כלל כ"א שרב אחד התנגד לתיקוני המבואות בעירוב והתמרמר הרא"ש מאוד על זה עד שהחרימו ונידו. וז"ל ... אני מנדה אותך ואם היית בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך וכו'... ומצוה לנדוהו בכל הקהילות... וגם ידונו אותו למת כדון זקן ממרא כי אנו חייבים למסור נפשותינו על תורת האלקים ולכער עושה הרעה מקרבנו עכ"ל.

וכן כ' בתשובה אחרת ח"ל:

הכתב ששלחתי לאותו החסר-מדות כו' ואם לא יחזור בו אני מתרה כך ואת כל הקהל שיהגו בו נידוי באותו המושגע... וירחקוהו ויכרילוהו מעדת ישראל כי דבר זה צריך חיזוק שלא יבא כל שוטה חסר דעת לבטל תורת משה רבינו ע"ה, וכו' (עכ"ד הק' של רבינו הרא"ש ז"ל עיי"ש באריכות).

אייגענע גזירות איז — היפך דעת תורה

היות די טענות פון געציילטע ערליכע (אחד בעיר ושנים במשפחה) וואס ווילן נישט מסכים זיין צום עירוב איז געצילט צוליב פארשידענע מכשולות וואס זענען חושש, מוזן מיר דא ציטירן אז דאס איז היפך דעת תורה און חסרון ידיעה בדברי הפוסקים.

א) מיר זענען נישט בארעכטיגט גזור זיין קיין שום גזירות נאכן חתימת התלמוד (כ"י אר"ח סי' י"ג, מ"א ש"א ס"ק נ"ח, מ"מ ה' חו"מ פ"ה, הרא"ש שבת פ"ב סי' ט"ו, ריב"ש סי' רמ"א, פר"ח תנ"ג, תס"א, תס"ג, וביו"ד בקו"א סי' י"א סק"ב, ובסי' נ"ה ס"ק ט"ז, סי' פ"ז סק"ז, פתח הדביר ח"ג דף רצ"ב ע"ב, החת"א שו"ב או"ח קל"ה אותן ד' ובסי' ש"ה, עיקרי הד"ט אר"ח סי' י"ז אות ל"א, מהרי"ט אלגזי ה' יו"ט למסכת בכורות פ"ה אות מ"ב דף ס"ז בדפוס ווארשא, מכתם לרוד אר"ח דף ג' ד"ה נחזור).

(ב) מיר געפונען אין חז"ל אז ביי עירובין האבן אונזערע חכמים ז"ל דירעקט אויסגעמיטן פון חושש זיין אפילו ערנסטע שטארק מעגליכע חששות (עין עירובין ס"ח ע"א מבואה דאית ב'י' חרי גברי וכו', עו"ש דף פ' ע"א אחד מכני מכוא וכו', ועיי"ש בתוס'.

עו"ש אמרו: אמר ל'י' ר"י בר' יוסי כבלאי כ"כ אתה מחמיר בעירובין? כך אמר אבא כל שיש לך להקל בעירובין הקל. וכן הוא שם בירושלמי שר"ה א"ל לר"י כך שמעתי מאביך כל מה שאת יכול להקל בעירובין הקל, והרמב"ם חשב זה למצות עשה מדברי סופרים.

(ג) וואונדער איבער וואונדער די גדולים ומורי הוראה שבדורינו זענען שטארק מקיל אין אסאך קאמפליצירטע הלכות פון ה' שבת, (וע"י אגרות משה, ושו"ת באר משה ועוד) חאטש א גרויס טייל פון זיי זענען נאר מותר בדוחק גדול און אויב נישט וואס היינט איז חלוש, וואלטן זיי זיכער נישט מחיר געווען (כך שמעתי מפי מורה הוראה מובהקים), און ביי עירובין ווי די חז"ל שרייבן ארויס קלאר אז מען זאל זיכן קולות און החידים (ע"י עירובין דף פ' ע"א, לעיל סעיף ב') דארט פירן זיי זיך פארקערט, מען זיכט ארויס א יחיד הנדחה מכל הפוסקים וואס איז מחמיר און אויף דעם חאפט מען זיך ארויף מחמיר צו זיין ביי עירובין, און אויב מען טרעפט נישט קיין ראשון טראכט מען אויס אייגענע גזירות דאס איז היפך דעת תורה. אויך אין ווארשא ווי עס איז געווען אן עירוב כידוע אין חאטש עס איז געווען מער ווי ששים רבוא, און פארשידענע פרייע מענטשן, אלס האט מען נישט חושש געווען אז מען וועט קומען צו מכשולות און מען האט זיך באנוצט מיט די גרעסטע קולות כמבואר בחי' הרי"ם סי' ו', אויך איז יודע דאס די באוואוסטע חשובה פון מרן הח"ס זצ"ל סי' צ"ט וועלכע איז געשריבן געווארן קיין וועסט-ברון איז געווען שוין אין די דעמאלטדיגע צייט א שטארק אויפגעקלערטע שטאט, מיט רוב פרייע מענטשן דאך האט מרן החת"ס ז"ל נישט חושש געווען קיינע חששות נאר האט געזאגט דאס עס איז א חיוב צו מאכן אן עירוב כידוע כדי להסיר מכשול.

(ד) די בעלי החוששים ווילן חושש זיין אז עס וועט צוקומען צו ערנסטע מכשולות (לפי דבריהם) דערווייל געפונען מיר אין די פוסקים פארקערט אז מען האט נישט חושש געווען אז אידן וועלן עובר זיין א הארבע זאך נאר אדרבא זיי ווייסן אבער זיי טראכטן נישט אז דער עיקר תיקון עירובין איז געווען להסיר מכשול פון ערליכע אידן זאלן נישט נכשל ווערן מיט הוצאה בשוגג כמבואר בשו"ע סי' שצ"ה ובמשנה ברורה שם, און דארט שטייט אויך אז עס איז א מצוה מתקן צו זיין עירובין אין אלע שטעט ווי מען קען. דאס איז היפך דעת תורה.

(ה) מיר געפונען אין די גמרא אז במקום צער האבן די חכמים אוועק געשטעלט זייערע גזירות (שבת צ"ז ע"ב, שו"ע שכ"ח סעיף ל"א, זכור לאברהם אות ח', שו"ת מהר"ח או"ז קפ"ח, מנחת פתים של"ו), און היינט האט מען אויסגעדרייט דאס רעדל און דארט ווי עס איז א מקום צער לרבים דער ביטול עירוב דארט זוכט מען גזירות.

דאס איז היפך דעת תורה